

De natuur, dat is toch wel de belangrijkste reden dat ik maar niet weg kom uit het Gooi. Ik was zelfs jarenlang lid van Natuurmonumenten. Een aabare club die goede dingen doet. Maar vergis je niet. Dit soort belangenorganisaties begint altijd wel vanuit een oprechte betrokkenheid, maar wordt al snel de speelbal van ambitieuze bestuurders die het als een opstapje zien naar meer. Meer macht, meer geld, meer invloed en in het slechtste geval zelfverrijking. Natuurmonumenten vond bijvoorbeeld de weg naar Europees subsidiegeld. Een van de vele dingen waar Europa zich mee bemoeit, is verdroging. Wereldwijd is dat best een probleem, maar niet in ons land, waar

vechten tegen water juist tot de dagelijkse bezigheden behoort. Geld waar weinig controle op is, doet rare dingen met

mensen. Natuurmonumenten begon driftig met het aanleggen van moerassen, natte natuur noemen ze dat en het Europese geld stroomt sindsdien hun kant op. Nu leven we in een land waar je al bekeurd wordt als je 5 kilometer te hard rijdt, dus zomaar moerassen aanleggen kan natuurlijk niet. Daar zal je best een vergunning voor nodig hebben die je niet zomaar krijgt. Nou nee, niet als je een aabare club bent. In de

Horstermeerpolder in Nederhorst den Berg legde Natuurmonumenten tientallen hectaren moeras illegaal aan, waardoor de huizen wegzakken. Naar protesten van de bewoners werd niet geluisterd door de provinciebestuurders die Natuurmo-

numenten zonder vergunning hun gang lieten gaan. Noem mij maar een wantrouwend mens, maar ik zoek er dingen achter als burgers zich aan alle regels moeten houden, terwijl bevriende organisaties blijkbaar ongestraft grote schade mogen aanrichten. Groene maffiapraktijken noem ik dat. Ik zie namelijk overeenkomsten met de klassieke maffia, een criminele organisatie die uit is op macht en grootgrondbezit en met schimmige methoden zijn doelen haalt, vaak via omkoping van politici. Gedeputeerde

Geldhof die bij de provincie Noord Holland verantwoordelijk is voor water en wonen vergoelijkte het falende gedoogbeleid laatst nog in deze krant 'mensen moeten maar eens wennen aan natte voeten'. Waarom verdedigt een bestuurder die over de belangen van de

inwoners moet waken het subsidiegraai-beleid van Natuurmonumenten? Ik weet het antwoord niet. Maar u begrijpt dat mijn vertrouwen in de rechtschapenheid van de provinciebestuurders niet is toegenomen na de rechtszaak tegen oud-gedeputeerde Ton Hooijmaijers, die deze week vier jaar celstraf tegen zich hoorde eisen.

Marianne Zwagerman

Media-innovatiestrateg, schrijver,
Gooise dwarskop, @mariannezw

